

Mikaela Vilkins
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko JAV.

„Dievo vaikas aš“, – dainavo Kameronas su kitais Pradinukų organizacijos vaikais. Kameronas turėjo klausos sutrikimų, bet mėgo dainuoti. Ir netrukus jie dainuos per pradinukų pasirodymą. Liko tik mėnuo!

Kai dainavimo laikas baigėsi, sesuo Džouns paskelbė pranešimą. „Mūsų Pradinukų organizacijos pianistas greitai persikels gyventi kitur. Norėtume, kad per pradinukų pasirodymą pianinu grotų kai kurie iš jūsų. Ar kas nors iš jūsų norėtų pagroti vieną ar dvi daineles?“

Pianistas KAMERONAS

Kameronas nemokėjo groti, bet norėjo padėti.

Kameronas pakėlė ranką. Jis norėjo padėti per pasirodymą.

Sesuo Džouns užsirašė vaikų, kurie norėjo padėti, vardus. „Ema. Benas. Ir Kameronas! Aš nežinojau, kad tu moki groti.“ Ji nusišypsojo.

Kameronas nebuvo lankęs grojimo pamokų, bet jam patiko kurti dainas fortepijonu savo močiutės namuose.

„Dar ne itin gerai groju, – pasakė jis. – Bet manau, kad galiu pagroti, jei repetuosiu!“

„Ačiū, kad nori tarnauti“, – pasakė sesuo Džouns. Kiekvienam vaikui ji skyrė po dvi daineles.

Kameronas bėgte bėgo koridoriu. Jis visada norėjo išmokti groti, o dabar ketina tai padaryti!

„Atrodai susijaudinęs! Ar kas atsitiko pradinukų klasėje?“ – paklausė mama, kai išėję iš bažnyčios jie įsėdo į automobilį.

Kameronas plačiai šypsojosi. „Aš grosiu pianinu per pradinukų pasirodymą!“

„Man patinka, kad tu nori padėti, – pasakė mama. – Bet tu nemoki pakankamai gerai groti pianinu, kad tai padarytum.“

Kameronas atsisėdo tiesiai.

„Aš galiu išmokti. Aš labai daug repetuosiu! Galiu naudotis močiutės fortepijonu.“

„Tada geriau pradėkime! – tarė mama.“

Mama padėjo Kameronui susirasti pianino mokytoją. Mokytojas jam parodė paprastus būdus, kaip groti daineles „Norėčiau į šventyklą“ ir „Jėzaus Kristaus bažnyčia“.

Kameronas repetavo močiutės namuose taip dažnai, kaip tik galėjo. Kiekvieną dainelių eilutę jis repetavo vėl ir vėl. Jis darė daug klaidų, bet toliau stengėsi ir grojo. Pagaliau jis išmoko groti abi daineles.

Netrukus atėjo laikas pasirodyti pradinukams.

„Kaip jautiesi?“ – paklausė mama.

Kameronas prispaudė giesmyną prie krūtinės. „Jaudinuosi. Bet ir džiaugiuosi.“

Kai atėjo jo eilė groti, Kamerono rankos šiek tiek drebėjo. „Dangiškasis Tėve, prašau, padėk man“, – meldėsi jis mintyse. Jis giliai įkvėpė. Tada jis grojo geriausiai, kaip galėjo. Kiti vaikai dainavo.

Dainelei pasibaigus, jis nusišypsojo. Buvo smagu! Jis žinojo, kad jam padeda Šventoji Dvasia.

Dabar, sugrojęs vieną dainelę, Kameronas labiau pasitikėjo savimi. Jis pradėjo groti antrą dainelę. Jo pirštai judėjo per klavišus taip, kaip jis repetavo.

Ši dainelė buvo Kamerono mėgstamiausia. Grodamas jis galvojo apie jos žodžius. „Tikiu Išpirkėju Kristumi, Jo vardą gerbiu.“ Kameronas sunkiai dirbo, stengdamasi išmokti pasirodymo daineles.

„Galbūt grojimas pianinu yra vienas iš būdų dalytis savo liudijimu“, – pagalvojo Kameronas.

Ką tu norėtum išmokti?

Po pasirodymo mama Kameroną stipriai apkabino.

„Kaip sekėsi?“ – paklausė ji.

„Iš pradžių jaudinausi, bet buvo smagu!“ – atsakė Kameronas. Jis norėjo toliau repetuoti ir išmokti daugiau dainelių. ●